

ביום חמישי, ה-24/06/10 בשעה 07:00 הנענו את המנוע, ויצאנו מהמעגן באמורגוס. למרות החשש שגוון ודניס זרקו את העוגן שלהם על שלנו, הכל היה בסדר ויצאנו לדרך לכיוון סנטוריני, 40 מייל. הגלים היו עדיין קצת גבוהים מהסערה שחלפה באזור סנטוריני ולכן לא יצאנו מוקדם יותר. חנה, אמא של אסף, נחתה בשעה 12:00 בסנטוריני והודענו לה מראש שכנראה שהיא תצטרך לחכות לנו כמה שעות.

התרגשנו מאוד לקראת הגעתה של חנה, אבל גם התרגשנו מאוד מהעובדה שאסף סיים להתקין את כל מה שצריך כדי שההגה האוטומטי יעבוד (הוא יכתוב על זה פוסט נפרד), ותחילת ההפלגה הוקדשה ל"ניסוי כלים". בחוברת ההדרכה היו הוראות הפעלה ראשונית כמו לבצע שני סיבובים איטיים עם היאכטה כדי לקבוע דויאציה (עשיתי את זה קצת מהר מדי, קיבלנו נזיפה על גבי מסך השליטה, והיה צריך לעשות את זה מההתחלה...), לתת להגה ללמוד את היאכטה ועוד כמה דברים שלקחו בסך הכל בערך חצי שעה, ובסופן ההגה האוטומטי עבד! לא האמנו שסוף סוף לא צריכים להיות דבוקים להגה כשמפליגים על מנוע. זה משפר את איכות החיים בצורה שקשה לתאר. אחרי 8 חודשים עם ג'ינג'ה ומתוכם החודשיים האחרונים שבהם הפלגנו המון, יש לנו הגה אוטומטי!!!

בהמשך ההפלגה היתה רוח מלאה חלשה. הפלגנו בפרפר שעתיים בערך, וכשהבנו שחנה הולכת לחכות לנו הרבה זמן, גלגלנו את החלוץ, נטרלנו את ההגה רוח ובמקומו חיברנו את ההגה האוטומטי! הפלגנו על מנוע רוב הדרך ובשעה 15.00 התקרבו לדרום האי, למרינה ב-Vlichada. לפי ההוראות בפייילוט בוק, לא נכנסנו למרינה מהכיוון שממנו הגענו (מזרח), אלא עברנו את הפתח עד למצוף שהיה שם ואז פנינו בחזרה לכיוון המרינה כי היה שם מאוד מאוד רדוד. כשנכנסנו נזהרנו מאוד בגלל העומק, ונקשרנו לרציף (אסף על ההגה הפעם) במקום שאליו כיוונו אותנו. מיד כשהגענו השכן הפיני שלנו שמפליג לבד התחיל לדבר איתנו ולא הפסיק, ואנחנו בעיקר רצינו להתארגן ולכת לחפש את חנה, שכבר חיכתה לנו 3-4 שעות.

בדיק כשסיימנו להתארגן והלכנו לחפש אותה, היא התקשרה אלינו כדי לבדוק מתי אנחנו מגיעים. מסתבר שהיא ראתה יאכטה בצבע בורדו מפליגה לכיוון המרינה ואז ממשיכה הלאה, אז היא חשבה שיש עוד יאכטות בצבע בורדו בים (היא רק לא ראתה שאחרי שהמשכנו הלאה חזרנו בחזרה והיא אכן ראתה אותנו). נפגשנו ליד הטברנה ששם היא חיכתה לנו רוב אותן שעות עם חיבוקים ונשיקות, ואחרי התארגנות קצרה ביאכטה, שכרנו רכב ונסענו לעיר המרכזית באי - Thira (גם האי עצמו נקרא ככה במקומות מסוימים).

סנטוריני הוא אי וולקני בים האיגאי. הוא מורכב מכמה איים שנראים ביחד כמעט עיגול, ובמרכז למעשה נמצא לוע הר הגעש. האי המרכזי שאליו הגענו נקרא Thira. היינו עייפים מההפלגה ואחרי סיבוב קצר בסמטאות מלאות התיירים (אבל עם זאת נחמדות מאוד), ישבנו לשתות יין לבן על צלע ההר עם נוף ללוע הר הגעש (למעשה הנוף הוא הים והאיים הקטנים האחרים ששייכים לסנטוריני). ריח החמורים מיד עלה לאפינו, והבנו שזו הדרך להעלות תיירים מהספינות שבים (בתחתית ההר) למעלה ההר (הדרכים האחרות הן ברגל או עם רכבל). מסתבר שחמורים היא החיה המאפיינת את סנטוריני. בכל מקום רואים חמורים, מוכרים בובות של חמורים ומריחים ריח של חמורים. באותה מסעדה שבה ישבנו הם ניסו להסוות את ריח החמורים על ידי ריח אחר שהם ריססו, שהיה גרוע לא פחות. אבל השקיעה חיפתה על הכל. היתה שקיעה

יום חג - חנה מגיעה ויש הגה אוטומטי!

Written by Liat

Monday, 28 June 2010 15:46 -

מהממת שסיימה יום ארוך ומלא שמחה.

{morfeo 22}

{comments on}